

Stjärnklart

Lars Wilderäng

Download now

Read Online ➔

Stjärnklart

Lars Wilderäng

Stjärnklart Lars Wilderäng

Elektronik har inget immunförsvar...

Johan jobbar på en butikskedja för mobilreparationer. Det är något som inte stämmer med de allt fler trasiga telefoner som har lämnats in den senaste tiden. De är stendöda, men fyllda med damm som snabbt sprider sig och irriterar luftvägarna. I villaidyllen söder om Göteborg kämpar Magnus Svensson för att få livspusslet att gå ihop. När bilen plötsligt slutar fungera blir han strandsatt tillsammans med flera andra. Bilfirmorna står maktlösa, och han sätter sitt hopp till tågtrafiken. Men var är tåget? Mataffärerna töms på mat och inga nya leveranser är i sikte. Filip Stenvik har survivalism och prepping som hobby vid sidan av jobbet som barista på Söder, men är han verkligen förberedd på att låta hobbyn bli verklighet? Polisen Peter Ragnhell ser en möjlighet att utöka sina okonventionella metoder för brottsbekämpning. På Karlsborgs flygplats står elitsoldaten Gustaf Silverbane redo för utlandsinsats när ett eldsken fyller himlen och allt plötsligt brakar samman. Samtidigt gör programmeraren Anna Ljungberg en upptäckt, som hotar att förändra förutsättningarna för allt mänskligt liv på jorden. Eller är det redan för sent?

Efter ännu ett strömavbrott förändras allt. Den mörka hösten går in i en stjärnklar vinter där kaos råder och få överlever.

Stjärnklart Details

Date : Published August 18th 2014 by Massolit Förlag (first published August 1st 2014)

ISBN :

Author : Lars Wilderäng

Format : Hardcover 403 pages

Genre : Science Fiction, Dystopia, Apocalyptic, Post Apocalyptic, European Literature, Swedish Literature, Fiction

 [Download Stjärnklart ...pdf](#)

 [Read Online Stjärnklart ...pdf](#)

Download and Read Free Online Stjärnklart Lars Wilderäng

From Reader Review Stjärnklart for online ebook

Frida Rönnbäck says

En svag trea. Hade önskat att det var mindre militär- och vapenbeskrivningar och mer djupgående personporträtt, bl.a. Tyckte dock att själva berättelsen var spännande och tankeväckande, och det drar upp betyget. Kom på mig själv med att bli förvånad över att min mobil fungerade när jag vaknade en morgon, så jag blev nog lite påverkad av att läsa boken... :)

Kim Kimselius says

Ännu en gång har Lars Wilderäng lyckats skrämma mig och göra mig sömnlös med en av sina böcker. Han är en mästare på att gripa tag om läsaren och få mig att tro att allt det han beskriver verkligen är sant och händer just då i det ögonblicket.

Jag kom på mig själv med att fundera över vad jag hade för konserver hemma, om jag hade några kontanter etc. Jag är en överlevare och har tänkt i samma banor som Wilderäng, långt innan jag läste boken, även om jag inte sett en lika skrämmande framtid som han har gjort i sin bok.

Jag är förberedd, är du? Kanske inte ännu, men du kommer att vara det när du har läst Stjärnklart!

Personporträtten är mästerverk, många skilda livsöden länkas ihop och visar på hur liten världen trots allt är. Jag gråter när någon dör och Lars ska ha en eloge eftersom han inte tvekar att döda huvudpersonerna, det gör berättelsen mycket trovärdig, för det är just så livet är, vem som helst kan dö, när som helst, ingen är förskonad från döden.

När de sista orden hade förklingat, undrade jag inom mig om det skulle komma en uppföljare. När jag lade in fotot på boken såg jag del min glädje att det stod FÖRSTA DELEN. Det gjorde mig jätteglad för jag vill veta mer om alla personer i boken Stjärnklart som har blivit en del av mitt liv sedan jag har läst boken. Läs den!

Blev så exalterad när jag skrev den här recensionen att jag höll på att glömma att berätta vad den handlar om.

Stjärnklart handlar om helt vanliga människor, i deras vardag där allt plötsligt ställs på ända när elektroniken slutar att fungera. Först händer det vissa produkter och på vissa platser, men problemen sprider sig och får ödesdigra konsekvenser. Storstäderna är uppbyggda runt teknik och allt stannar av när inte elektroniken fungerar.

I boken får du möta allt från enskilda personer till hela familjers öden och följa deras kamp för ett drägligt liv när allt det normala upphör att fungera.

Niina says

Kun luin *Tähtikirkkaan* kuvauksen, olin varma, että tulisin pitämään siitä. Ennakkoaavistus piti paikkansa, vaikka menikin pieni hetki tottua teoksen runsaaseen hahmogalleriaan ja hitaaseen alkuun. Kun tarina lähtee rullaamaan, se ei enää hidastele, vaan heittää hahmot ja lukijansa sellaiseen pyörytykseen, että suorastaan

huimaa. Välillä jopa oksettaakin, sillä Wilderäng ei pidättelee inhorealisticissa kuvauksissaan ja tälle genrelle sellainen siloittelemattomuus sopiikin hyvin.

On kiinnostavaa lukea Ruotsiin sijoittuvaa maailmanlopun visiota, sillä niin monet asiat tuntuvat kotoisilta. Ihmisillä on vanhoja nokialaisia kaappien perällä, monet tuotemerkit ja yritykset ovat samoja kuin täällä ja yksi hahmo jopa syö suomalaista hyvin säilyvää tummaa leipää. Puhumattakaan infraturkuutin ja ihmisten mielenlaadun samankaltaisuuksista. On helppoa kuvitella kaikki tämä tapahtuvaksi Suomen lintukodossa.

Ensin hajoavat puhelimet ja tietokoneet, sitten autot ja lentokoneet. Väliaikaiset sähkökatkot ja satunnaiselta vaikuttavat maksupäätteiden ja ottoautomaattien hajoamiset muuttuvat pysyväksi tilanteeksi. Nykyihmiselle tilanne on outo, sillä mitä voi tehdä, kun puhelin, netti ja elektroninen raha otetaan pois: kuinka saada yhteys ystäviin ja sukulaisiin, kuulla uutisia maailmalta ja maksaa ruoasta. Ainoita toimivia kulkuneuvoja ovat omat jalat ja polkupyörä. Kaiken lisäksi talvi on tulossa. Yhteiskunta syöksyy kaaokseen.

Teos on jaettu neljään osaan: Kieltäminen, Raivo ja käsitteleminen, Masentuminen ja Hyväksyminen. Kolme ensimmäistä osaa avaa sitä, miten ihmiset joutuvat oppimaan kantapään kautta selviytymistä urbaanissa miljöössä ja sen jälkeen pohtimaan pidempiaikaisia ratkaisuja, sillä apua ei ole tulossa. Tilannetta seurataan monien hahmojen näkökulmasta, esimerkiksi Filip Stenvik on prepperi, joka on valmistautunut tämänkaltaisia tilanteita varten ja selviää siksi paljon muita paremmin. Kaikkein kiinnostavin hahmo on mielestäni koodaaja Anna Ljungberg. Gustaf Silverbanen kautta puolestaan nähdään, kuinka armeija reagoi tilanteeseen.

Tähtikirkkaan ja muiden saman genren edustajien lukeminen synnyttää aina paljon ajatuksia. Mitä jos vastaava tilanne tapahtuisi oikeasi? Mitä olisi hyvä olla kaapeissa kaiken varalta? Minne mennä, jos kaupungissa ei ole enää turvallista? Puhumattakaan siitä, millainen vaikutus nykyisen kaltaisen maailman päättymisellä on ihmisen psyykelle.

Teos päättyy ilahduttavan ennalta-arvaamattomalla tavalla ja jään odottamaan todella kiinnostuneena jatkoa. Seuraavat kaksi osaa on ilmoitettu ilmestyväksi tämän vuoden aikana. Sirpa Parviaisen käännös oli todella hyvä ja välillä jopa unohdin, että teos on alunperin ilmestynyt ruotsiksi.

Gabriella Håkansson says

Är på sidan 228. Funderar på att börja odla potatis.

Anu Korpinen says

Valvoin pari yötä tämän kirjan kanssa, sen verran kiehtovasti tässä oli kerrottu yhteiskunnan täydellisestä romahtamisesta. Teksti oli paikoitellen ehkä liiankin pikkutarkkaa ja henkilöitä oli tosi paljon. Muutama hahmo esiteltiin tarkasti vain jotta hänet voitaisiin seuraavassa luvussa tappaa jossain katastrofissa. Sotateknologiasta höpistiin turhankin laajasti, eivätkä kaupunkien jengisodatkaan minua kiinnostaneet, välillä hyppäsin tylsän kohdan yli päästäkseni taas käsiksi niihin mielenkiintoisempiin ihmiskohtaloihin. Vaikka olin sitä mieltä että teksti olisi hyötynyt tiivistämisestä (sen verran usein katseeni alko harhailla seuraavalle sivulle), niin kirjan idea maailman kaiken elektroniikan yhtäaikaisesta hajoamisesta oli niin kiehtova, että pakkohan tätä oli yöunien kustannuksella lukea. Lopussa oli sellainen twisti että taidanpa lainata kirjastosta kakkososan heti tänään.

Suketus says

No huh mikä lukusukkula! Kahdessa päivässä taputeltu tämä melkein 500-sivuinen dystopia. Mitä modernille yhteiskunnalle ja sen ihmisille tapahtuu, kun elektroniikka lakkaa toimimasta? Sen kertoo Tähtikirkas melkoisen raa'alla ja uskottavalla tavalla. Ja tämän ON vasta alkua...

Henkilöhahmoja ja siten näkökulmia on paljon ja tarinassa useampia vähän päällelimatun tuntuksia seksikohtauksia, mutta viihdyin tämän parissa niin hyvin, että anteliaat tähdet ovat kyllä paikallaan. Jatkoa odotan.

Ja sitä odotellessa täytän ehkä yhden vesikanisterin vaatekomeroon – ihan vain varmuuden vuoksi...

Caroline says

LIVSTIPS: Läs inte den här boken. Jag tog en för laget och gjorde det, ni slipper.

Jag är så sjukt besviken. Jag gick på den här direkt efter Virus-serien (Virus - Del 1), som också är en (visserligen annan) typ av apokalyfsberättelse, men också *är* apokalyfs, utspelar sig i modern nutid, och utspelar sig i Sverige. Virus-serien är skitspännande med bra karaktärer, den här boken är skräp.

Den består av så många ord. Så vansinnigt många ONÖDIGA ORD. Några av de bästa berättelser jag har läst uppnår till ett par tusen ord, knappt; jag är ett fan av att säga mycket med lite. Wilderäng gör raka motsatsen? Så mycket upprepningar, så mycket utläggningar som är helt irrelevanta och inte tillför berättelsen eller karaktärsbyggandet nånting alls. Så mycket vapenporr! (Obs inte sexuell porr utan bara självgod "jag kan alla dom här vapensorterna kolla hur smart jag är"-porr.) Hur många *läsare* kan skillnaden på alla vapen han rabblar? Vad tillför det? Jag skiter i modellbeteckning när vapnet ändå används för att ha ihjäl oskyldiga människor.

Och alla kvinnliga karaktärer. My god. Systemvetaren Anna som efter att aldrig lagat mat i hela sitt liv plötsligt upptäcker att "det är *roligt* att diska och städa". Yeah, sure. Alla kvinnor (utom en, typ) bara är mähän som lagar mat och är gravida och på sin HÖJD är utkiksperson i den militära styrkan (absolut inte prickskytt eller förare). Det är bara män som gör kroppsligt arbete.

Jag förstår inte vad polis-Peters genuina vidrighet är menad att tillföra berättelsen. Jag har läst böcker med vidriga karaktärer förr; Voldemort och Umbridge, och nu senast (betydligt mer relevant), Gustav i Virus. Han var vidrig. Men inte ens mot slutet av Virus suckade jag högt så fort Gustav kom på tal eller syntes, för han var på något sätt en rimlig *karaktär*. Peter var 100% genomvidrig och exakt 0% intressant.

Alla karaktärer (ALLA!) är jättesvenska och superheterosexuella. Mitt i boken blir jag attackerad av en grafiskt beskriven heterosexscen? 1) Hur kan ni ha så hög sexdrift när världen håller på att gå under och 2) VAD TILLFÖR EN GRAFISKT BESKRIVEN SEXSCEN TILL DEN HÄR BERÄTTELSEN?! INGENTING! Och den grafiskt beskrivna slaktscenen? Och kattmördarscenen? Liksom, okej Lasse, jag fattar att du vet hur man slaktar en ko/har sex/dödar en katt, men du måste inte berätta det för mig när jag läser en bok om apokalyfsen. Faktiskt.

Den här boken hade verkligen så mycket potential som bara plopp, plopp, plopp, dog, alla plotlines en efter

en uted efter historiens gång.

Läs den inte.

Stewe says

I dag går din mobil sönder. Imorgon dör din dator och TV. I övermorgon dör allt du tagit för givet. Allt du känner är lite lätt ont i halsen. Lite som en seg förkylning som inte riktigt vill ge sig. Det är då det börjar och det är stjärnklart.

Berättelsen ligger åter igen helt rätt i tiden med tanke på hur världsläget ser ut. Symptomen på scenariot är inte heller omöjligt, även om kanske själva orsaken är mer eller mindre smått omöjligt. Men man skall aldrig säga aldrig. Wilderäng pekar ändå med stor säkerhet ut det mest sårbara i dagens samhälle. Wilderäng presenterar sina karaktärer enkelt och naket. De flesta är starka och/eller intelligent människor som kan ta för sig av det de behöver eller, redan har de resurser som krävs, för att överleva. Är det uppenbart att många i periferin inte är fullt lika kapabla. Deras historia är kanske heller inte lika intressant, vare sig att berätta eller att läsa.

Simon Gombrii says

Stjärnklart av Lars Wilderäng är en berättelse som leker med tanken på ett Sverige i kris. Diverse elektriska apparater och maskiner börjar en sensommar att på ett frustrerande sätt krångla, något som förvärras allteftersom tiden går. Vad som orsakar problemen är okänt, men självklart är att stora delar av samhället börjat haverera och att situationen inte kommer lösa sig av sig själv. Med den stundande vintern måste folk börja ta saker i egna händer. I boken får man följa en handfull vitt skilda individer och hur de påverkas av, och väljer att agera i, situationen. Bland dessa finns en familjefar tillhörande medelklassen, en barista i 30-årsåldern som ägnat mycket av fritiden åt så kallad "prepping" och en sociopat som lyckats ta sig in i poliskåren, m.fl.

Jag var smått uttråkad under bokens inledande 180 sidor. Mycket, jag vet, men jag hade tyvärr blivit spoiled på stora delar av bokens innehåll, men valde att fortsätta då skildringen av ett krisscenario i Sverige fascinerade mig. Det gjorde jag helt rätt i. Boken visade sig vara ytterst intressant, men också mysig, utan att tyvärr innehålla alltför intressanta personrelationer.

En läsvärd bok för alla som inte lyckats undgå den pågående vattenbristen i landet.

Izabelle Holmgren says

Det är något med svenska katastrofomaner som gör att jag går i gång. Superspännande, kan inte vänta tills jag får tid att läsa nästa bok i serien.

Gillis says

Det började ju så bra. Så spännande. Okej, några irritationsmoment fanns där. Lite knäckebrödsaktigt språk, lite skevt persongalleri. Men det blir väl bättre så småningom? Med ett så genialt grundkoncept och en så

välkomponerad uppbyggnad har vi ju uppenbarligen att göra med någon som vet vad han håller på med.

Fast alltså... den här enformiga prosan, ska han aldrig bli lite mer kreativ i formuleringarna, rensa bort lite upprepningar, kanske till och med våga sig på en originell metafor här och där? Den research han har gjort i mängder med ämnen, ska han aldrig förklara lite grann, eller kanske bara hejda sig en stund i namedroppandet av skjutvapen? Och med alla dessa människor på alla dessa platser, ska det verkligen bara vara män som driver allting? Och måste de göra det genom att döda folk över minsta oenighet?

Om författare försöker säga något med sina böcker gillar jag egentligen inte spekulera i, men känslan jag får av Stjärnfall är att Wilderäng vaggas med pekfingret och säger "såhär kommer det gå, om inte den moderna tekniken håller våra brutala böjelser i schack." En inställning som känns ungefär lika unken som berättelsens könsroller. Det som börjar som ett fantastiskt obehagligt och fantasieggande scenario slutar som en uttjatad hyllning till den mest konservativa, manscentrerade darwinism, och all trovärdighet har blåsts bort i en skur av grovkalibrigt hagel.

Jessica says

En tänkvärd, inspirerande och skrämmande bok som omedelbart får en att fundera över hur man själv skulle agerat om den egna situationen varit densamma. En del finner den säkerligen aningens överdriven men jag kan inte låta bli att tänka att det finns mer sanning i scenariot än man skulle önska. Rekommenderas varmt!

Tanja Berg says

En ganska realistisk skildring över slutet av världen som vi känner. Strömmen går över hela världen och all elektronik slutar att fungera. Problemet är den stora mängden karaktärer som det blir svårt att hålla ordning på.

Tobias says

En riktig dystopi, på min ära!

All elektronik dör mystiskt och sedan får vi följa ett antal personer vars liv ställs på ända av bristen på ström. Ja, hela världen ställs ju på ända.

Det är en lättläst och tydligt skriven bok, utan krumbukter eller särskilt utsvävande språk.

Det som skär sig en rätt stor smula för mig är när författaren blir extremt detaljerad kring vapen, högteknologi och militära termer. Så väldans grabbigt och inte min kopp te.

Men idén om en strömlös värld är väldigt spännande och jag rusar genom boken (och skummar där det blir för mycket av olika sorters automatvapen.) Stannar upp och läser lagom långsamt där intressanta relationer får träda fram och ger bilder av livet efter att katastrofen är ett faktum.

Dessutom är det oerhört filmiskt upplagt, hade författaren bott i USA så hade Roland Emmerich lagt vantarna på rättigheterna direkt och skapat ännu en spektakulär katastroffilm.

Monika says

Den här boken har stått och samlat damm i bokhyllan i nästan exakt tre år, vilket ju torde vara en osannolik möjlighet. Mycket teknik (i alla fall i början), dystopisk science fiction och utspelar sig, mestadels, i mina hemtrakter. Vad kunde gå fel med det, liksom? Ingenting, visar det sig. Läs mer på min blogg
